

SØNDAG D. 27. MARTS 2011 (VIBORG BAPTISTKIRKE)

Prædiken af Søren P. Grarup

Indgangslæsning: Johannes' første Brev kap. 1 v. 5b.

Gammeltestamentlig læsning: Mosebog kap. 18 v. 9-15.

Prædikentekst: Lukasevangeliet kap. 11 v. 14-28.

Udgangslæsning: Kolosenserbrevet kap. 1 v. 12-13.

Når vi hører dagens evangelietekst, så hensættes vi unægteligt til et noget andet verdensbillede og en anden livstydning, end hvad der er gængs i dag.

Vi præsenteres for personificerede dæmoner, som indgår i et helt hieraki med navngivne fyrster og med Satan selv som øverste myndighed.

Selv om vi også i dag kan opleve mennesker, som angiveligt er besat af onde magter - og selv om visse nyreligiøse livsopfattelser opererer med sådanne hierakier både for det onde og for det gode, så det dog et verdensbillede og en livstydning, som er ret fremmed for moderne vesteuropæere i almindelighed.

Vi taler helst om det onde enten som handlinger, mennesker kan udføre eller lade være at udføre, eller det onde som et ret filosofisk begreb, der kan gradueres og flyder over i en efterhånden ret bred gråson, hvor der ikke er klart skel mellem ondt og godt - og på den anden side af den gråson dukker det gode frem af disen, oftest defineret som fordele - helst fordele for mig selv eller os selv.

Men hvordan vi end mener, at vor verden og vort liv er skruet sammen, så kan vi ikke benægte det ondes ofte overvældende magt i verden.

Og undertiden afslører det onde sig - ikke som et elastisk, relativt begreb, men som en åndelig magt, som det er lettest at tale personificeret om. Alligevel vægrer de fleste sig ved at kalde Satan for Satan.

Men det gør ikke hans magt mindre. Han har nemlig til enhver tid præcis den magt, vi mennesker giver ham i småt og stort.

Vi ser den magt udfolde sig hver eneste dag, når vi åbner for TV eller avisen - og ser en dæmoniseret verden, langt borte eller tæt på - hvor mennesker ødelægger andres og deres eget liv af mange forskellige grunde, men dybest set totalt irrationelle grunde.

Så bliver vi harm, eller vi gyser og zabber over på en anden kanal, hvor vi kan smovse i den samme ødelæggelse og vold som ren underholdning.

Eller vi ser hans magt udfolde sig på vor daglige færden blandt mennesker - og vi forarges, bliver vrede - *eller* vi får travlt med at udvide gråsonen mellem godt og ondt, for vi kender jo de mennesker, og de er jo ellers ganske flinke.

Men hvis nogen uventet og gør noget godt ud af ubegrundet kærlighed - så må de nok have en bagtanke med det - ind i gråsonen med dem også - for sådan en kærlighed kan jo kaste et ubehageligt lys over min egen tilværelse.

Det er præcis det samme spil, vi ser i teksten, selv om der sættes andre ord på, end vi ville sætte på i dag.

Satans magt er en afmagt eller en "ikke-magt" - magten til at nedbryde og ødelægge og tilintetgøre. Gud har magt til at skabe, skabe nyt ud af gammelt og endda skabe ud af intet - han har fantasi til det mangfoldige mylder af liv - han har kærlighed til at opbygge og oprejse.

Satan, som vi første gang i Bibelens fortælling træffer som slangen i Edens have, han selv har ingen magt, der er hans egen - han har sit snakketøj og kan kun udrette det, han kan oversnakke mennesket til at gøre. Han har kun den magt og det råderum, vi mennesker giver ham. Men det er heller ikke så lidt.

Derfor gør Jesus det, at han vender hele diskussionen 180 grader.

I står her med jeres tilskuerbenovelse og kildren i mellemgulvet - og med jeres kloge indsigt i Satans hieraki og bruger den indsigt til at foregive en sikker distance - - I kan ordne hele verdenssituationen ved et kaffebord eller zabbe over på en anden kanal, hvis det bliver for meget, og forarges over den TV-vold, der kildrer i jeres eget mellemgulv - I kan fordømme eller undskylde eller bortforklare, hvad I ser omkring jer - men ved jeres tilskuerholdning - hvad enten den er primitivt benovet eller intellektuelt distancerende - giver I blot den Onde ret og råderum. "...hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så?" Det handler i virkeligheden om jer selv - hvad huser jeres eget liv og jeres egne hjerter? For *det er dérinde* dæmoniseringen af verden sker.

Men der er et alternativ - For "... hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer."

Satans rige er til at få øje på overalt i vor verden - hvadenten man benævner det sådan, eller man bruger en anden terminologi.

Men der er et alternativ: Guds rige.

Og når de to riger - Satans rige med livsødelæggelse og Guds rige med frelse og skabelse - mødes, så viser det sig, at der i virkeligheden ingen gråsoner er : "Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder."

"Alternativ" - det er blevet et modeord. Alternativ behandling - alternative miljøer - alternativ spiritualitet. Og det, der sådan kaldes "alternativt", er unægtelig anderledes end det, der blot er en videreførelse af kulturarven fra før midten af sidste århundrede.

Men det er virkelig tvivlsomt, om det nu også kan kaldes alternativt.

Vel er det et alternativ til den fornægtelse eller ignorering af livets åndelighed, som var blevet ganske udbredt.

Men det tilfører ikke livet og menneskeheden og verden noget nyt.

Det er bemærkelsesværdigt, at nutidens alternativer til forveksling ligner den spiritualitet, som Moses måtte advare imod og endda nedlægge forbud imod, fordi den var et negativt alternativ til det, Guds folk havde i livet med Gud.

Og hvis det såkaldt alternative i dag blot er en anden, måske ældgammel verdensopfattelse, en anden livstydning, som blot giver et alternativt belæg for den selvished, der definerer det højeste gode som den største fordel for mig selv/os selv, så er den blot en anden åben dør for dæmoniseringen af verden og af livet - endnu en dør ved siden af Gud-er-død-filosofien - og ved siden af simpel gridskhed og magtsyge - og ved siden af tilskuerholdningens laden stå til.

Alternativet - alternativet er Guds rige, som er kommet til os.

Det kommer til os I Guds Ord. Derfor siger Jesus : "Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!"

Og det ord er af en ganske anden slags, end Satans oversnakkende løgn til Eva i Edens have.

For Guds ord er det ord, der skabte lyset og livet i tidernes morgen og hver dag derefter.

Det er det ord der tog krop i Jesus Kristus.

Det var det ord, der jog dæmonen væk fra den stumme mand.

Det var det ord, der ikke blot blev sagt, men *skete*, da Jesus besejrede Satans magtfulde afmagt ved at bære al verdens skyld på sig i døden - og tilgive, at vi gav Satan ret og råderum.

Det var det ord, der *skete*, da han blev oprejst af graven og åbnede livets nye mulighed: det virkelige alternativ - et liv, der ikke slides op, brydes ned, ødelægges, men som fornyes, bygges op - evigt liv. Guds ord er det ord, der giver ekko i dåb og nadver og lovsang og bøn i Jesu navn.

Det er det ord der *sker* i dag i det fællesskab af mennesker, hvor Jesus Kristus er centrum og hans Ånd er indholdet og kraften:

hvor ingen er små og andre store, hvor ingen har noget at lade andre høre, fordi alle er tilgivende syndere -

hvor ingens liv skubbes ud gråsonens ligegyldighed, men alle ved tilgivelse og kærlighed løftes op i lyset -

hvor livet kan udfolde sig, gro, fornys -

hvor ingen fordømmes, fordi han faldt, men altid kan bæres tilbage til tilgivelsens udspring - Jesu kors.

Det er alternativ, så det batter!

Og tænk - det har vi fået foræret - kvit og frit.

Vi kan ikke engang prale med det. For det er Guds rige kommet til os ved Guds levende ord.

Og dér, hvor vi i en dæmoniseret verden ville prale, så vi kunne nyde de andres misundelse, dér må vi blot give det videre, som vi selv fik kvit og frit - tilgivelsen, kærligheden, håbet, glæden -

for Guds rige er kommet - ikke kun til os - men til hvert menneske i den verden, som vi i fællesskab lod dæmonisere og ødelægge.

Når du ser den verden i nød og krig og ødelæggelse på din TV-skærm,

når du møder mennesker, som ødelægger livet for sig selv og hinanden,

når du ser mennesker forvilde sig ud i åndelig forløjethed,

når du selv føler lysten til nem fordel på andres bekostning,

så tænk den tanke : Der findes et virkeligt alternativ - for dig selv og for alle de andre - det alternativ hedder Jesus Kristus.

Vælg ham og lev!

Amen.